

سرمایه اجتماعی و سلامت

(صفحه ۳)

سرمایه اجتماعی و فضاهای عمومی

(صفحه ۳)

سازمان های مردم نهاد

و سرمایه اجتماعی

(صفحه ۵ و ۴)

شعر نو

به قاموس زندگی آن باش

که خواست خود را می داند

به اتکا دانش خویش، هیچ کس را توان
زیستن نیست

که انسان نیازمند تفکر است

و از بی شمار اندیشه های ضروری انسان،
اندکی چنین است:

آدمی نیازمند آنست که بیندیشد

و راه حقیقی انسان بودن را دریابد
که تداوم کردار، هیچ کس را تکیه بر
دانش و هوش

نشاید

بایسته آنست که خواسته خود نیک بداند
و بداند که به راه زندگی، عظیم ترین نیاز او
حقیقت است

و زیستن را نفس نیکی لازم است

و ادراک سپاس

که زندگی را درون،

زندگانی دیگری است

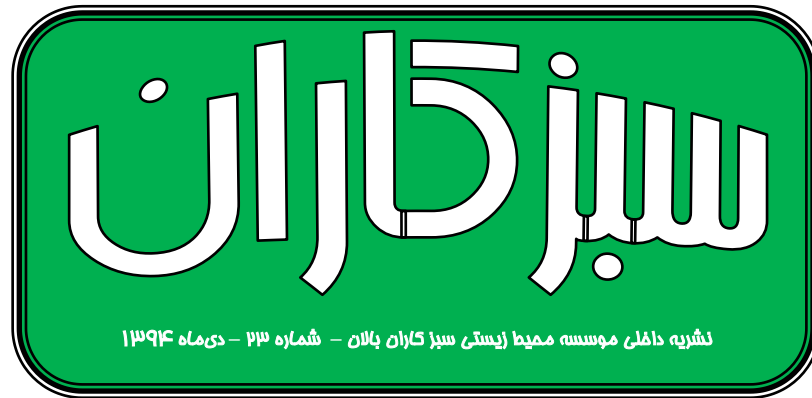
به معنویت

و انسان

چه تهی دست و مفلوک می نماید

اگر بدین وادی گام نهد و معنای زندگی را
در نیافته باشد

آلبرت شوازر

سرمایه اجتماعی

و مدیریت شهری

سرمایه اجتماعی یکی از عوامل محیطی تعیین کننده سطح سازگاری و سلامت جامعه محسوب می شود و در غیاب آن، اثربخشی سایر سرمایه ها کاهش می یابد و پیمودن راه های توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی، ناهموار و دشوار می شود.

مدیریت شهری در ایران با چالش های فراوانی روبروست که یکی از دلایل آن ضعیف بودن بعد مشارکتی مردم در زمینه مدیریت شهری می باشد، مدیریت شهری بعنوان مهم ترین نهاد اداره کننده شهر که بطور مستقیم با شهروندان در ارتباط است، باید نقش خود را در بازسازی و افزایش میزان سرمایه اجتماعی شهروندان ایفا نماید.

مدیریت از لحاظ تئوری، فرآیند طراحی و نگهداری محیطی تلقی شده که در آن افراد در قالب گروه هایی با هم کار می کنند، تا به صورت کارآمد به اهداف تعیین شده دست یابند و عموماً این دانش حول پنج کارکرد برنامه ریزی، ساماندهی، نیروی انسانی، هدایت و کنترل سازمان می یابد.

مدیریت فرایند به کارگیری مؤثر و کارآمد منابع مادی و انسانی در برنامه ریزی، سازماندهی، بسیج منابع، امکانات، هدایت و کنترل است که برای دستیابی به اهداف سازمانی و بر اساس نظام ارزشی مورد قبول صورت می گیرد.

در نگاه دیگر مدیریت شهری تلاشی است برای هماهنگ کردن و یکپارچه کردن اقدامات دولتی و خصوصی برای چیره شدن برای مسائلی که ساکنان شهرها با آن مواجه اند که در رأس آن عنصری برای برنامه ریزی اداره امور کنونی و آینده قرار می گیرد.

ابعاد مهم سرمایه اجتماعی؛ آگاهی، اعتماد و مشارکت است.

آگاهی پیش شرط اولیه برای مشارکت اجتماعی "آگاهی" است. آگاهی یک متغیر

ادامه در صفحه ۳

سابقه مدیریت شهری به پیدایش شهر و اجتماع بزرگ خانواده ها و انسان ها باز می گردد و سابقه سرمایه اجتماعی نیز به همان اجتماع های اولیه. در جوامع محلی و اولیه نیز اعتماد، انسجام اجتماعی، روابط متقابل و ... وجود داشت و قوام سرمایه اجتماعی کمک کرد تا اجتماعات بزرگ تر شکل بگیرد و شاید بتوان حتی پیدایش شهرها را به وجود سرمایه اجتماعی نسبت داد. در دیدگاه سنتی مدیریت، توسعه سرمایه اقتصادی، فیزیکی و نیروی انسانی مهم ترین نقش را ایفا می کردند اما در دوره کنونی برای توسعه، بیش از آنچه که به سرمایه اقتصادی، فیزیکی و انسانی تکیه کنیم به سرمایه اجتماعی نیازمندیم، زیرا بدون این سرمایه استفاده از دیگر سرمایه ها به طور بهینه انجام نخواهد شد. گسترش شهرنشینی به همراه مسائل و مشکلات خاص زندگی شهری، ضرورت توجه همه جانبه به راهبردهای سودمند برای بهینه سازی زندگی ساکنان شهرها را بیش از پیش لازم ساخت.

انسان ها بدلیل طی کردن مسیری برای توسعه پس از تشکیل اجتماع بزرگ و کسب قدرت و ثروت و رفع نیازهایی که بواسطه اجتماع بزرگ ایجاد شده بود، از اصل اول و محوری ای که شاکله ایجاد و پیدایش اجتماعات بزرگ بود یعنی سرمایه اجتماعی دور شده بودند. از دهه ۱۹۸۰ به بعد مفهوم سرمایه اجتماعی به طور فزاینده ای مورد توجه دانشمندان و دست اندرکاران علوم مختلف قرار گرفته است. (نخستین بار در سال ۱۹۱۶ توسط هانی فان سرمایه اجتماعی مطرح شد) به طوری که امروزه سرمایه اجتماعی بعنوان کلید موفقیت و شکست در مدیریت منابع طبیعی، به رسمیت شناخته شده است. در جوامعی که میزان سرمایه اجتماعی بالاست، ساکنان آن تمایل بیش تری به زندگی سالم تر و شادتر دارند و در برابر تنش های روانی، صبر و پایداری بهتری از خود نشان می دهند.

نشان ما ساده است ،

چرا که ساده زیباست.

این نشان تداعی گر معانی زیر است :

۱ - و مدت ، تعاون و همکاری

(در مول دایره و تمرکزش در قسمت انتهایی)

۲ - (ایش ، باز آفرینی و امیا

(در تصویر درفتی که سایه گسترده)

۳ - اعتراض ، فریاد و دادخواهی

(در نماد دستی که برافراشته)

سر مقاله

در کنار دیگر مفاهیم مهم در نظام اجتماعی، سرمایه اجتماعی مفهومی جدید، پیچیده و مهم است که امروزه به عنوان یکی از مهم ترین شاخص های رشد و توسعه در هر جامعه ای مطرح است؛ شرط لازم برای پیشرفت جامعه، توسعه همه جانبه، ایجاد روابط گرم، گسترش انسجام اجتماعی، بسط مشارکت اجتماعی و اعتماد متقابل (فرد - جامعه - دولت) سرمایه اجتماعی است.

بانک جهانی شاخص درجه باور و اعتقاد (اطمینان پذیری) را به عنوان یک مقیاسی از سرمایه اجتماعی مطرح می کند که رابطه مثبتی با میزان بالاتر رشد اقتصادی و سرمایه گذاری دارد. (بانک جهانی ۱۹۹۷)

افول بیش از حد سرمایه اجتماعی، هر جامعه و کشوری با مشکلات فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی روبرو می سازد که نهایت آن، فروپاشی اجتماعی است.

سرمایه اجتماعی منابع موجود در تعاملات اجتماعی و نظام هدفمند همکاری و همیاری میان اعضای جامعه است که باعث ایجاد شبکه های روابط معقولانه، حس اعتماد و مشارکت بین افراد یک جامعه می شود و در نهایت جامعه را در دسترسی به اهداف مشترک و حفظ جامعه و همبستگی در آن کمک می کند.

این مفهوم نوپا دارای سه مولفه مهم اعتماد، انسجام و مشارکت اجتماعی است که خود معلول و نیز گسترش دهنده این سه است. ضمناً این سرمایه حیاتی، وابستگی و ارتباط متقابل و محکمی با سرمایه فیزیکی، اقتصادی و انسانی دارد، به تسریع توسعه اقتصادی، فرهنگی و اطلاعاتی و رشد و بالندگی جامعه یاری می رساند؛ موجب ایجاد حس همکاری و همیاری و مشارکت میان اعضای جامعه شده و مهم تر این که شرط لازم برای توسعه هر نظام اجتماعی، مقدمه ایجاد جامعه مدنی، گسترش دهنده حوزه عمومی، و به عقیده آنتونی گیدنز، به عنوان زیربنای ایجاد جامعه مدرن مطرح است.

ادامه در صفحه ۲